

KŘÍŽOVÁ CESTA

Úvod

Nastal den nekvašeného chleba, kdy měl být zabit velikonoční beránek (Lk 22,7). Blížil se večer, o kterém jsi, Pane Ježíši, věděl, že je to Tvůj poslední večer tady na zemi. Obklopil ses svými nejbližšími. Umysl jim nohy, lámal jsi chléb, požehnal kalich, zazpívali jste chvalozpěv a s učedníky jsi odešel do Getseman. Častokrát jsi chodíval sám, tentokrát jsi je vzal s sebou. Věděl jsi, jaké strašné hodiny Tě čekají. Zmocnila se Tě hrůza a úzkost (Mk 14,33). S Petrem, Jakubem a Janem jsi poodešel ještě o kus dál od ostatních a řekl jsi jim: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte“ (Mk 14,34)! Oni sice usnuli, ale Ty ses modlil k Bohu Otci. Zůstal jsi sám. Osamocený, opuštěný od lidí, izolovaný od světa. Modlil ses za sebe, ale také za lidi, za nás, i za mě.

A tak jsem, Pane Ježíši, tady dnes s Tebou. Víím, že jsi šel i za mě a chceš, abych zde byl s Tebou. Žádáš mě o to. Ale také víím, že je to zase jen na mně, zda Tě doprovodím, zda Tvé pozvání přijmu. Prosím Tě, dej, ať „neusnu“, ať bdím. Getsemany – to je jen začátek. Prosím Tě, dej mi sílu, ať vytrvám až do konce. Děkuji Ti, že chceš a nabízíš mi, abychom tuto cestu prožili spolu, protože jsme oba osamoceni, izolováni. Děkuji Ti, že tu jsi se mnou. Děkuji Ti, že můžu být s Tebou.

1. Pán Ježíš odsouzen na smrt (I po dvou tisíciletích)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Velekněz, velerada, Pilát, Herodes ... Jedni hledali jakékoliv svědectví a záminku, jen aby se Tě zbavili, protože jsi jim byl velmi nepohodlný, druhý byl povrchní a lhostejný, který si to hlavně nechtěl rozházet u davu, aby měl klid a třetí byl senzacechtivý a pohrdavý.

Tak co, jsi židovský král? Uděláš nám tady nějaký zázrak? Co je to pravda? Sprška otázek, ale Ty jsi mlčel. Věděl jsi, jaká to je společnost a věděl jsi, že i v této situaci, chceš jen jedno: splnit vůli Otce. Nijak jsi nezasáhl do tohoto politikaření, nebránil ses ani jednomu z těch vykonstruovaných obvinění, ale soustředil ses v modlitbě na dokonání své vykupitelské oběti.

Vážená velerado, i mně někdy Pán Ježíš překáží a Boží plány jsou mi nepohodlné, protože ohrožuje, dokonce hatí moje plány. Nenechá si říct a provokuje. A kdybyste věděli, co umí jeho jméno způsobit, když ho vyslovím v práci nebo na veřejnosti! Ale představte si, že ten Ježíš je pořád tady – i po dvou tisíciletích!

Vladaři Piláte, musím říct, že to mytí rukou je strašný zlovyk. Kolikrát si to ani neuvědomím a jednám jako ty. Například, když je třeba odsoudit špatnou věc, nespokojit se s polovičatostí, zastat se druhého, říct, že Ježíš je můj vzor, že jsem jeho fanda ... a já se někdy nechám tím davem zblbnout taky.

Mocný tetrarcho Herode, mám za to, že ty by ses uplatnil a zorientoval velmi dobře i v dnešní době. Tolikrát čekám na nějaký zázrak, na něco senzačního, na něco, co tu ještě nebylo ... A běda, když se nic extra nedostaví! To je pak zle! Díky Bohu ale můžu říct, že ten Ježíš zázraky skutečně dělá. Třeba to, že mi daroval dar víry a já ho můžu za to chválit.

Pane Ježíši, někdy neumím rozeznat, kdy je lepší raději mlčet než mluvit, a jindy zase, kdy je dobré místo mlčení něco říct – třeba: PROMIŇ. A taky se neumím v každém okamžiku ptát: Je toto, Bože, Tvá vůle?

2. Pán Ježíš bere na sebe kříž (Otevřít Bohu srdce)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Už toto, co jsi do této chvíle prožil a jak jsi byl mučen, jaké hrozné stavy jsi prožíval, muselo být šílené. I když se snažím sebevíc, nikdy nemůžu být schopen si to představit a myslím, že se tomu ani nemůžu ve svých představách přiblížit. O to více se mi ale spojuješ s nevinným, bezelstným, poslušným a tichým beránkem.

Pane Ježíši, chci Tě provázet, jít s Tebou, být Ti po boku na Tvé křížové cestě, ale přiznávám, že ve své slabosti a strachu zůstávám daleko za Tebou. Zatímco Tvé bičováním roztrhané tělo už drtí těžký kříž, já jsem se ještě nevzpamatoval z Tvého bičování. Když rozjímám nad tím, jak devastující musely být rány při bičování, jak nesnesitelnou bolest jsi musel prožívat, když se Ti dlouhé a neústupné trny zarývaly hluboko do hlavy, zastavuji se a rozum mě nepouští dál.

Pane Ježíši, prosím Tě o odvahu, abych se nesnažil chápat všechno jen rozumem, protože rozum na všechno nestačí a má své hranice. Ať se nebojím otevřít Ti své srdce a pozvat Tě do něj, protože jen tak může Tvůj Duch ve mně působit a umožňovat mi poznávat Tebe a Tvoji bezednou lásku, s kterou se neustále za nás obětuješ.

3. Pán Ježíš poprvé padá pod křížem (Nekončící pozvání Lásky)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Kde leží hranice fyzických schopností lidského těla? Jak moc je člověk silný? A kde jsou hranice morálních vlastností člověka? Jak je člověk odolný?

Pane Ježíši, tolik se toho v posledních několika málo hodinách přihodilo. Zrada, zapření, falešné obvinění, tělesné utrpení, mučení ... I kdyby Tě chtěli nechat vyspat, neusnul bys. Prožíval jsi tělesné i psychické útrapy. Přesto je toto jen začátek těžké a vyčerpávající cesty. Máš za sebou sotva pár kroků a padáš. Není čemu se divit. Je téměř nemožné, aby Tvé zmučené tělo ustálo tíhu kříže, nerovnost cesty, agresivitu troufale dorážejícího davu. Ale Ty víš, že je třeba se zvednout a pokračovat v cestě na horu.

Pane Ježíši, jsem jeden z těch, kteří Tě zrazují, zapírají, obviňují i mučí. Ty to víš. A přesto neváháš ani na chvíli a zveš mě, abych šel s Tebou. Oslovuješ mě jménem a zveš mě – jako nejlepšího přítele. V každý okamžik, i kdybych selhal v těch nejzásadnějších věcech, Tvá láska se nezmenšuje, Ty dál, znovu a znovu zvedáš nejenom kříž, ale i mě samotného. Tvá oběť je dokonalá, protože Ty sám jsi dokonalý.

Děkuji Ti, Pane Ježíši, za Tvoji shovívavost, kterou mi stále prokazuješ.

4. Pán Ježíš potkává svou matku (Bohu k dispozici)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Celý život dala Tobě, Bože. Od navštívení archanděla Gabriela v obyčejné světničce a jeho Neboj se, Maria, až ke kříži na Golgotě a Ježíšovo: Hle, to je tvůj syn, hle, to je tvá Matka. Celý život Ti byla k dispozici, Otče. Celý život stála při Tobě, Ježíši. Celý život byla naplněna Duchem Svatým. Neopustila Tě. V každém okamžiku byla s Tebou. A je s Tebou. Je i s námi, a to stále. Matka, která nepřestává ukazovat na svého Syna.

Maria, v Tobě vidíme, že Bůh Ti připravil radosti, ale neušetřil Tě ani strastí. Sotva Ti zvěstoval, že budeš Matkou Božího Syna, musela jsi utéci i s rodinou do cizí země. Josef se o Tebe i o Boží Dítě statečně postaral. Zatímco tři králové se Novorozeňátku klaněli, Herodes mu usiloval o život ze strachu o sebe, o své vládcovství. Jen co jsi s Josefem uvedla Ježíše do chrámu, tři dny jsi ho s bolestí hledala. Nikdy jsi ho neopustila.

Maria, jsi mým vzorem. Jsi mi příkladem v radosti i ve strachu, ve smutku, v trápení. Líbí se mi, Maria, že si nevyžaduješ u Boha ujišťování, že to, co Ti přichystal, že to, k čemu Tě chce použít, je bezpečné a bezbolestné. Prosím Tě, dej, ať se učím od Tebe důvěře a plnému nasazení pro Boží věci. Kéž mým jediným „kalkulem“ je Cesta ke spáse, k životu věčnému. Ty nejlíp víš, kudy ta cesta vede, protože Tvůj Syn je Cesta, Pravda a Život. Ať ani já neopustím Tebe a Ježíše, tak jako Ty jsi ho nikdy neopustila.

5. Šimon z Cyreny pomáhá Pánu Ježíši nést kříž (Poslušnost)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Tolik diskutovaný Šimon z Cyreny. Možná nejen diskutovaný, ale i zpochybňovaný. I těmi, kteří ho vůbec neznali a nic o něm nevěděli. Koho zajímalo, že šel zrovna kolem, že se vracel utahaný po těžké práci? Ano, byl donucen! A třeba sis u něj ani tak, při tom všem, čím sis procházel, Pane Ježíši, nezískal žádné sympatie. Jsem si jistý, že pokud nikdo jiný, tak Ty jediný jsi určitě Šimona chápal. Ty máš totiž pochopení pro každého. Ty se umíš zastat těch, kteří jsou pomlouvání, odsuzování, obviňování. Ty jsi řekl: Kdo jsi bez viny, hod' první kamenem.

Kolikrát já v dnešní době, kdy „nemusím“ jít do kostela, se tak lacině spokojuji s uděleným dispensem a zůstávám v teple domova a využívám přepychu, a na to, jak se i za mé nedokonalosti z lásky obětuješ, se dívám v televizi?! A možná více než na prožívání Tvé výkupné oběti se soustředím na to, jak kvalitní je obraz nebo zvuk?

Šimone, chci ti říct, že se umím vžít do tvé nechuti a nezúčastněnosti a děkuji ti, že jsi šel, byť z donucení. Ale šel jsi! Byl jsi tam! Výsledek není účast z donucení, ale to, že jsi šel a pomohls nést Ježíšův kříž. Já tě chápu a neodsuzuji, protože jsem na tom já sám často hůř. Pane Ježíši, prosím Tě, pomoz mi, ať se naučím aspoň poponášet kříž i tehdy, když mě to něco stojí.

Děkuji Ti, Pane Ježíši, že mě učíš poslušnosti vnímat potřeby okolí, a to i tehdy, když jim nerozumím a zdají se mi být na obtíž.

6. Veronika podává Pánu Ježíši roušku (Služba)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Potkali jste se s Veronikou? Znali jste se? Kde se najednou vzala tato Veronika? Nevím. Co se v ní odehrávalo, co se v ní pohnulo? Ani to nevím. Ale byla tu – na křížové cestě. S pokorou, odvahou a láskou vystoupila z davu plného zášti vůči nevinnému a nabídla Ti úplně obyčejnou roušku. I kdyby neudělala nic jiného než to, že Ti podala onu roušku, toto byla její služba. Její láska a citlivost k trpícímu. Nic nedbala na fanatický dav, na kameny a sliny, které létaly vzduchem. Možná i ji zasáhly. Ale především ji zasáhla nespravedlnost, která byla na Tobě konána. A dost možná, že už si nikdy ve společnosti „neškrtila“. Jenže láska byla pro ni to nejpodstatnější.

Veroniko, líbí se mi, s jakou samozřejmostí a bez ohledu na okolnosti a možné důsledky nejen v daném okamžiku, ale i do budoucnosti, jsi mi ukázala, jak je třeba sloužit. Děkuji ti, že mi připomínáš, že je třeba se starat o bezmocné a společnosti opovrhované a poškozované bratry a sestry. Kéž se mi Ježíšova tvář otiskne do mého srdce, abych na toto nikdy nezapomínal.

Pane Ježíši, prosím Tě, dej, ať také já umím vystoupit z davu a proti davu, když jde o Boží věci. Ať umím a chci být prospěšný ve službě rodině, farnosti, bližním.

7. Pán Ježíš padá pod křížem podruhé (Teď a tady)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Kolik jsme už ušli, Pane, z Tvé křížové cesty? Kolik nám ještě zbývá? Moc nebo málo? Je vůbec namístě tato moje otázka? Ne, lidsky nedává smysl, protože co Tě na konci čeká? Dojít na konec cesty, na vrchol hory, není v Tvém případě cíl, pro který toto všechno snášíš. Ten je ještě dále a výše! Teď ale ležíš v prachu cesty pod nekompromisní vahou břevna.

Odpočinek? Oddech? Občerstvení? Jediné, co Ti nabídli vojáci, byla pomoc Šimona z Cyreny. Co Ti dopřál dav? Nic, ale vystoupila z něj Veronika a nabídla Ti roušku. Bůh Otec Ti ale umožnil alespoň na chvíli se vidět se svojí Maminkou a dal Ti sílu jít v modlitbě a poslušnosti, abys naplnil Jeho vůli. Neohlédáš se zpět, ale těžce vstáváš a kroky, které sotva ovládáš, jdeš dál.

A přece jenom se ohlédáš, dokonce se i vracíš. Pro mě! To abys mě povzbudil, že nejsem na to sám. Doslova mě vybízíš, abych své břemena, starosti, obavy, strach, samotu, úzkost, nechápavost ... vložil na Tebe. Povzbuzuješ mě, ať se nedívám zpět na žádný z mých životních přešlapů, protože to všechno, co jsem natropil, Ty už dávno neseš. Opět a znovu mě oslovuješ jménem a žádáš mě, ať Ti jen důvěřuji a následuji Tě.

Pane Ježíši, děkuji Ti, že bereš mé hříchy a nedokonalosti na sebe, že díky Tobě, Tvé oběti a nekonečné lásce můžu žít „teď a tady“, a že Tě můžu následovat.

8. Pán Ježíš potkává jeruzalémské ženy (Výchova)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Pane Ježíši, znám tu větu, kterou jsi pronesl k jeruzalémským ženám, s kterými ses potkal na křížové cestě. Četl a slyšel jsem ji už mnohokrát. Víš, vždycky, když nad tímto zatavením přemýšlím a dívám se na to svýma očima a očima dnešní doby, chtěl bych se o tom s Tebou pobavit. Ty určitě víš, proč jsi to řekl a co jsi tím myslel, ale mně to vždycky přijde vůči těm ženám tvrdé.

A tak se přidávám na stranu jeruzalémských plačících žen a říkám si, že bys to klidně dnes mohl směřovat obecně na rodiče. Otcové a matky, neplačte nade mnou, ale plačte nad sebou a nad svými dětmi. Tolik dětí žije bez zájmu rodičů, v neúplných rodinách, bez křesťanské výuky. A dnes k tomu všemu také izolované od ostatních dětí, od školy, od normální výuky.

Jeruzalémské ženy, děkuji, že jste tam byly a že skrze vás posílá Pán Ježíš svůj vzkaz nejen vám, ale také mně. Mám se spolu s vámi co učit. Pane Ježíši, prosím Tě, pomoz mi, ať jsem i já dobrým rodičem, dobrým vychovatelem svých dětí a ať jim jdu dobrým příkladem. Kéž mi v tom pomáhá Svatá rodina.

9. Pán Ježíš padá pod křížem potřetí (Jedinečnost)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Pane Ježíši, strašně moc se stydím. Víم totiž, že jsem Ti zase svojí pýchou, sobectvím, bezohledností, umíněností, netrpělivostí, prostě všemi svými špatnostmi podrazil nohy. A to jsem Tobě i sobě sliboval, že si dám pozor, protože nechci zraňovat Boží Lásku! Zase jsem selhal. Začínám si říkat, že sis vybral na cestu špatného společníka, že kdokoliv jiný by Ti byl užitečnější. Třeba tenhle můj kamarád nebo támhle ta sestra z farnosti. Ti jsou přece mnohem lepší než já a umějí tolik dalších věcí než já.

Ale Ty mě znovu oslovuješ a říkáš mi nejen ono „neohlížej se“, ale taky mi něžně, ale pevně ujišťuješ, že i mě, tak jako všechny kolem mě, jsi stvořil ke svému obrazu, že já, tak jako všichni okolo, jsem unikát, originál z Tvé stvořitelské dílny, že mě znáš a miluješ, že víš o mně všechno, že máš se mnou plán a vždycky se mnou počítáš, že nikoho nezatrácuješ, dokonce ani po kohoutím zakokrhání (Lk 22,61).

Děkuji Ti, Pane Ježíši, že jsem v Tvém plánu, že se mnou počítáš s takovým, jaký jsem. Děkuji Ti, že mě učíš nejenom nedívat se zpět, že mám vstát, když si opakovaně natluču a jít – byť vrávoravě – ale za Tebou.

Děkuji Ti, s jakou láskou na mě zhlížíš a ukazuješ mi, že jediným příkladem hodným následování jsi Ty, že si mám vážit darů, které jsem od Tebe dostal a jimi sloužit Tobě a bližním. Nesrovnávat se, ale sloužit – právě tou svou jedinečností, kterou jsi mě obdaroval.

10. Pán Ježíš je zbaven šatu (Pokora a Čistota srdce)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Už podruhé během tak krátké doby jsi přišel o šat. Nejdříve před bičováním, po kterém Ti ho zase oblékli (Mk 15,20) a teď znovu. Už definitivně. Svrchní šat rozdělili na čtyři části a každý z vojáků si vzal jednu (Jan 19,23), o suknici pak losovali (Jan 19,24). Přišel jsi mezi lidi nahý, když ses narodil do studeného betlémského chléva a obnažený jsi z něj měl i odejít, před lidmi ponížený, na dřevě krví smáčeného kříže vyvýšený, ale u Boha Otce oslavený. A On se oslavil v Tobě (Jan 17,1 a Jan 17,4-5).

Pane Ježíši, děkuji Ti, nejen za Tvou oběť, kterou jsi mě vykoupil, ale také za to, jak mi ukazuješ, že v lidském životě vůbec nejde o to, chodit ve značkovém oblečení, bydlet v přepychu, být obklopen nejmodernější technikou a vymoženostmi doby. Díky Tobě vím, že se musím obléci do Krista, dělit se s potřebnými, s pokorou ztrácet, a přitom se radovat, protože tak mám jasnější a klidnější pohled na smysl kříže.

Děkuji Ti, Pane Ježíši, že se dělíš i se mnou o svůj šat a promiň, že se tak často bráním, když mi nabízíš, abych se svlékl ze šatu svých hříchů a Tys mě směl obléci do bělostného roucha vypraného v Beránkově krvi (Zj 7,14).

11. Pán Ježíš je přibit na kříž (Tady jsem)

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

A já, až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny k sobě (Jan 12,30). Ostré hřeby projely tvými rukami a nohami a pevně Tě upoutaly na dřevo kříže. A pak zvedli kříž, jehož tvar Tvé tělo věrně opisuje. Tisíce očí zírá vzhůru na to, jak visíš mezi nebem a zemí. Nedokáží z Tebe spustit zrak. Co se jim honí v hlavách? Vyvýšený! Slabost se proměňuje v sílu a láme pouta hříchů. Strach se mění v neohroženost a bezmocnost vítězí. Vyvýšený na kříži, který se ze země tyčí k nebi. Vyvýšený, který spoléhal na Boha (Mt 27, 43).

Ani v tuto chvíli nezapomínáš na svoji Maminku a na žádného z nás, když říkáš: To je Tvůj syn ... To je tvá matka (Jan 19, 26-27). Už teď, zdánlivě neschopný čehokoliv, ukazuješ svou spravedlnost a omilostňující lásku – to, když zločinci, který uznává svoji vinu, slibuješ ráj (Lk 23,43).

*A kde jsem zůstal stát já, coby Tvůj přítel na cestě? Chci být taky vyvýšen? Chci být **takhle** vyvýšen? **S Tebou** vyvýšen?*

*Pane Ježíši, vím, že můj kříž se s Tvým nedá srovnat. Přesto se mu tak často bráním. Prosím Tě, přitáhni si mě k sobě! Ať nestojím opodál, ať jen nepřihlížím. Jsem **tady**. Jsem slabý, ale jsem Tvůj. Dávám se Ti. Ukřížuj ve mně mé hříchy a nedokonalosti.*

Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království (Lk 23,42).

12. Pán Ježíš na kříži umírá (Dar víry)

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Poslední okamžiky samoty, bolesti, fyzického i psychického utrpení. „Otče, do Tvých rukou poručím svého ducha“ (Lk 23,46)!

Mnozí z davu jsou asi otráveni a zklamaní, že neviděli žádný zázrak, v který doufali a očekávali. Ale opravdu neviděli? Co vlastně čekali? Třeba cokoliv, jen ne takovýto konec. Neuspokojil jsi jejich nároky, nenasytil jsi jejich senzacechtivost. Podle lidského měřítka jsi neuspěl. S některými aspoň zatřásla tma, která se snesla na celý kraj (Lk 23,44) a vpůli roztržená chrámová opona (Lk 23,45). Lidé ještě uslyší Tvé poslední zvolání, potom naposled vydechuješ. Dokonáno jest (Jan 19,30)! A v tomto okamžiku setník stojící naproti Tobě uznal: „Tento člověk byl opravdu Boží Syn“ (Mk 15,39).

Pane Ježíši, vím, že mnoho věci nelze pochopit rozumem, zdůvodnit, dokázat. Proto Ti děkuji za dar víry. Děkuji Ti, že Ti můžu na tento dar svojí vírou odpovídat. Dokonce ani ten setník neprozřel sám od sebe, ale uvěřil v Tvé Božství.

Nemusím Ti vysvětlovat, jak je to někdy těžké prostě jen věřit, jak je to těžké v lidském životě o Tobě svědčit, protože Ty znáš lidi. I já někdy čekám na zázrak a mnohé považuji za samozřejmé. A přitom už jen fakt, že je to samozřejmé, může být zázrakem. Kéž i já dokážu samozřejmě svědčit o Tobě – svým životem, svými skutky, svojí láskou.

Pane Ježíši, prosím Tě, dej, ať si nechám své srdce i svou mysl roztrhnout proudem Tvé lásky a ta ať mnou prostupuje a rozehřívá mě pokaždé, když jakkoli zapochybují.

13. Tělo Pána Ježíše je snato z kříže a položeno na klín Matky (Nepochybuj!)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Je dokonáno. Ježíš vrátil každému to, co od koho dostal: Bohu Otci odevzdal svého Ducha (Jan 23,46) a Marii tělo, které mu dala v okamžiku početí. Poslední chvíle s Ježíšem, který bude za chvíli položen do hrobu. I ona odevzdala svého Ježíše Bohu. Tomu, jemuž před pár léty řekla své pevné ANO. Tomu, od kterého ho přijala. Konečně se s ním mohla rozloučit, naposled ho pohladit.

Maria, děkuji, že můžu s Tebou rozjímat o tak bolestných chvílích Tvých i Tvého Syna. Neumím si představit sebe na Tvém místě. Musí to být strašné a nepopsatelně bolestné. A přes to všechno vím, že ani v těchto chvílích sis nepoložila otázku: A k čemu to všechno vlastně bylo, Bože?

Tichá, pokorná a věrná Maminko, děkuji Ti, že ani v těchto přebolestných událostech jsi nezapochybovala, ale tak jako Tvůj Syn jsi plnila vůli Otce.

Pane Ježíši, prosím Tě, dej, ať se také já dokážu přitisknout k Tobě a k Tvé Matce Panně Marii, tak blízko. Ať vám umím odevzdat nejen své radosti a bolesti, ale především sebe takového, jaký jsem.

14. Ježíš je uložen do hrobu (Užitek)

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Bůh si vyvolil Marii nejen proto, aby skrze ni přišel na svět Boží Syn, ale aby mu neustále byla po boku. Byla první, kdo spatřil Boha – to, když ho porodila ve studeném, tmavém chlévě. A

byla i poslední, kdo ho viděl – to, když jeho mrtvé tělo položila do studeného, kamenného hrobu. Ježíš uložen do hrobu. Jako pšeničné zrno zapadlé do země, které odumřelo, aby přineslo hojný užitek (Jan 12,24).

Děkuji Ti, Maria, Matko Sedmibolestná, s jakou láskou mi ukazuješ, že být tak blízko Bohu je nejenom radost, ale že je to taky bolest. Často se peru s těmito protipóly a neumím je nijak a ničím spojit. Umím si představit buď jedno nebo druhé, ale obojí, dohromady a vyvážené? Ale Ty mě učíš, že pokud chci následovat Tvého Syna, tak jedno bez druhého tady na zemi nemůže existovat. Teď vím, že bude-li se zvětšovat jedno, poroste s ním i druhé. Ale vždycky se můžu spolehnout, že mě v tom Bůh nenechá a ani Ty ne.

Pane Ježíši, dej, prosím, ať jako to zrno denně umírám zlu a rodím se pro Tebe. Tady mě máš, prožávej si mě, abych nesl dobré ovoce. Víím, že už teď mě kropíš svojí láskou, něhou a dobrotou.

Rabbuni, Mistře!

2021-03-30, Vlastimil Brantal